

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ

ԱՄԵՆԱՊԱՏԻՒ Տ. ԹՈՂԳՈՄ Ս. ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ԳՈՒՅԱԿԵԱՆ

ՊԱՏՐԻԱՐք ԵՐՈՒՍԱԼԻՄ

1931 - 1939

Հոգեկոյս Տ. Եղիշէ Արքեպոս. Դուրեանի պատրիարքութեան շրջանը, սկսած 1921ին, եղած էր սկզբնաւորութեանց և վերակազմութեան շրջան մը Ս. Յակոբեանց դարաւոր Հաստատութեան կրթական և անտեսական ձեռնարկներուն համար: Խակ Հոգեկոյս Տ. Թորգոմ Մըրբագանի պատրիարքութեան շրջանը՝ զանանք իր բոլոր երեսներուն վրայ իրազործելու շրջանը պիտի ըլլար:

Դուրեան Պատրիարքի ընտրութեան ատեն Երուսաղէմի Հայոց Պատրիարքութեան իրաւունքներուն և առանձնաշնորհներուն Անդիխոյ Վեհ. Թագաւորին կողմէ վաւերացման և երաշխաւորման մասին Ազգին և Միաբանութեան ձեռք բերած յաշողութիւնը փայլուն կերպով նուիրագործուեցան Տ. Թորգոմ Պատրիարքի ընտրութեան առթիւ: Իր պաշտօնին վաւերացման Հրովարտակը չնորհուեցաւ ուղղակի Անդիխոյ Վեհափառ Թագաւորին կողմէ, անոր կայսերական ստորագրութեամբ: Պաղեստինի Վսեմ. Բարձր Գոմիսէրը, յանուն Թագաւորին, հանդիսաւորապէս յանձնեց Թագաւորական Հրովարտակը՝ նորին Վեհափառութեան չնորհաւորութիւններուն հետ միասին, և Ս. Պատրիարքի չնորհակալութեան ուղեծքի թարգմանութիւնը՝ ներկայացուց Ն. Վեհափառութեան, որ իր կարգին՝ իր բարձր գնահատանքը հաղորդեց Ս. Պատրիարքին:

Այս մեծ ապաւորութիւնը, զոր Տ. Թորգոմ Ս. Պատրիարք իր ժամանումին թողած էր Պաղեստինի պաշտօնական բարձր շրջանակներուն վրայ, պիտի մնար միշտ կենդանի, ինչպէս եղած էր պարագան Հոգեկոյս Տ. Եղիշէ Պատրիարքին: Բոլոր անոնք որոնք ճանչցան վինքը, մնացին միշտ իրեն հանդէպ հիացող բարեկամներ, Պաղեստինի նախկին Բարձր Գոմիսէրը, ինչպէս նաև ուղիշ բարձրաստիճան պաշտօնատարներ, մեկնելէն վերջն ալ Պաղեստինէն, շարունակեցին նորին Ամենապատուութեան հետ, իրենց յարաբերութիւնները: Բոլոր բարձր անձնաւորութիւնները, որոնք հիւրերը կ'ըլլային Պաղեստինի կառավարութեան, Բարձր Գոմիսէրի կողմէ կը ներկայացուին Տ. Թորգոմ Ս. Պատրիարքին, որ հաճոյրով զանանք կ'առաջնորդէր Ս. Աթոռոյ գանձատան հնութիւններուն: Նոյնպէս իր հիւրասիրութիւնը փայելած են, ազգային կարևոր անձնաւորութիւնները, որոնք Երուսաղէմ այցելած են, եւ բաժնուած են իրմէ քաղցր տպաւորութեամբ: Այս խանդավառութիւնը, որով ողջունուեցաւ Խնք 1934-ին իր Երուսալիմութեան ատեն, եւ վերջերս ալ եղիպասի մէջ, ապացոյցներ են թէ որչափ գնահատուած ու սիրուած էր իր անձը նաև արտասահմանի մէջ:

Իր եօթնամեայ Պատրիարքութեան շըջանին, Տ. Թորգոմ Պատրիարք նախանձախնդրոբէն արդիւնաւորեց իր Հոգելոյս նախորդին ամենէն սիրած զործը, այն է հասցընել ընտրեալ եկեղեցականներ, վերստին լեցնելու համար ոչ միայն երուսալէմի՝ այլ ընդհանուր Հայ Եկեղեցին հետզեհետէ պարպուող շարքերը՝ ժառանգաւորաց Վարժարանին բարգաւաճումն ու յառաջդիմութիւնը, որուն ձեռք զարկած էր իր Հոգելոյս նախորդը, աւելի մղում ստացաւ Տ. Թորգոմ Սրբազնի օրով։ Դուրսէն ուսուցչական նոր ուժեր բերաւ, և իրեն աշակերտած ու ամէն տարի հանող վարդապետներէ կազմեց ուսուցչական ընտրեալ խումբ մը։ Մեծ ուսուցիչ մըն էր ինքը, և մեծ ուսուցիչներ ունեցած էր, և զիտէր թէ ինչ հրաշքներ կարելի է զործել պատրաստուած անձերով։ Իր աշակերտաները հոգեին կապուած էին իրեն։ Խնք ևս խորունկ սէր ունէր իր աշակերտաներուն նկատմամբ։ Այս զետանին վրայ իր մտանոգութիւնները ըմբռնելի կ'ըլլան, երբ ի մտի ունենանք Էջմիածնի ձեմարանի և Սրմաշի Դպրեպանուց նման կրօնական մեծ վարժարաններու չգրյութիւնը։ Ան հինգ տարուան վերածեց ժառանգաւորաց Վարժարանի շրջանը, ատլով անոր Երկրորդական Վարժարանի ծրագրի։ Ստանձնած էր Ընծայարանի կարեւորագոյն դասերուն աւանդումը։ Իր սիրտն ու հոգին շխնայեց այս ձեռնարկին, որ պսակուեցաւ զարգացած և ազնուահոգի հոգեւորականներու հոյլով մը։ Զեռնադրած է միայն երուսամէմի Աթոռին վրայ 16 վարդապետներ (այս թիւն գուրս կը մնան իրմէն ձեռնադրուած ուրիշ 12 սարկաւագներ՝ որոնց վեղար տալու բախտը պիտի պակէր իրեն)։ Հակառակ անոր որ, բազմաթիւ են պէտքերը երուսալէմի Պատրիարքական Աթոռին եւ Ս. Տեղեաց ծառայութեան, ան կարգադրեց որ իր նոր ձեռնադրած վարդապետներէն եօթը երիտասարդ հոգեւորականներ մեկնին ժողովրդային ծառայութեան։ Տ. Թորգոմ Ս. Պատրիարք ոչ միայն բարձրացուց ժառանգաւորաց Վարժարանին ու Ընծայարանին և Ս. Թարգմանչաց Վարժարանին ուսումնական մակարդակը, այլ նաև կանգնեց փառաւոր դպրոց մը Եաֆայի մէջ, և բացաւ վորքիկ նախակրթարան մը յԱմման։ Ճոխացուց Ս. Աթոռուոյս Մատենադարանը՝ զոր՝ Վսեմ։ Գալուստ Պէյ Կիւլպէնկեան կառուցանել տուած և նուիրած էր Ս. Երուսալէմի Հայոց Պատրիարքարանին։ Կազմակերպեց ավելի Ս. Թարգմանչաց - Դուրեան Գրական Մրցանակը։ Ցպարանը օժտեց արագատիպ ելեքտրաշարժ մամուլով մը և ուրիշ նորանոր մեքենաներով։

Ան յաջողեցաւ համերաշի պահել Միաբանութեան հին և նոր տարրերը, խաղաղ այս մինուլորդին մէջ էր որ Ս. Աթոռոյ բարդ զործունէութիւնը ստացաւ կարելի կանոնաւորութիւնը։

Անխոնջ աշխատող, յաջողցուց հրատարակութիւնը Ս. Յակոբայ վանուց Ցպարանէն իր մեծանուն նախորդին զործերուն «Դուրեան Մատենադարան» անուան տակ։ Բարձրացուց որակը Ս. Աթոռոյ պաշտօնաթերթին՝ Սրոնի, զոր խմբագրեց այնքան ձեռնհասօրէն։

Հանգուցեալ Պատրիարքին զործունէութիւնը միայն մտաւորական մարդին մէջ չէ որ այսքան փայլուն կերպով ի յայ կուզայ, այլ նաև պատրիարքական եկեմտական զործերուն, և անոնց բարեւք մատակարարումին մէջ։ Իր նախորդին գահակալութեան ատեն, քառասուն տարիներէ ի վեր Ս. Աթոռոյ

ելմամտականը վտանգի մէջ դրած մեծ դասի մը յաջող վերջաւորութեամբը, վերակազմութեան նոր շրջան մը կը բացուէք. Տ. Թորգոմ Պատրիարք իմաստուն կերպով օգտագործեց պատեհութիւնը: Ան՝ Պատրիարքարանի ելմամտականն ամուր հիմքերու վրայ դնելու համար, հրաւիրեց Օսմանեան կայսրութեան շղջանին իբր նախարար իր բարձր կարողութիւններով ծանօթ Վահմ. Ռևկան Պէջ Մարտիկեանը, որ Ս. Աթոռ զալով, իր յարատե աշխատութիւններով հաստատեց Երուսաղէմի Ս. Յակոբեանց վանքին համար յոյժ խնայողական տնտեսական դրութիւն մը, Թորգոմ Սրբազնան իր ձեռնախուններէն կազմեց պաշտօնէութիւն մը, որ վարժ և փորձառու եղաւ վանքի վարչական զործերը վարելու: Կառավարութեան հետ կարգ մը իմադիրներ առկափի կը մնային Երուսաղէմի կ Յոպապէի մէջ տեղի ունեցած բռնադրաւումներու հետեւանքով. կարգադրեց զանոնք, և կարևոր գումար մը դոյացուց, որուն վրայ աւելցուեցան Յոպապէաբնակ Զէթիններան ազդայինի Կտակին գումարը, ինչպէս նաև վանուց մատուկը գտնուող ուրիշ պահեստի գումարներ. ասոնցմով վանքին Մեծ արտ կոչուած հողին վրայ կառուցուեցան արդիւնաբեր եօթ մեծ կարստածներ, «Զէթինացէն», «Միաբանացէն», «Կոյոտացէն», «Եսայի Պատրիարքի շէնք», «Եղիշայակի շէնք», «Մայրապետաց շէնք» և «Յովիաննէս Պատրիարքի շէնք» անուններով: Հետպհետէ կառուցուած այս կալուածներուն եկամուտները յատկացուեցան թէ պարտքի տոկոսներու վճարման, և թէ պարտուց մայր գումարի շիջուցման:

Տ. Թորգոմ Սրբազնանի պատրիարքութեան առաջին տարիններուն, նպաստաւոր պայմաններու չնորին, թէ տոկոսներու քանակը և թէ պարտքին գումարը նուազեցան կարերը չափով: Այս միջնոցներով կառուցուած և օտարներու նախանձը շարժող այս մեծ շէնքերէն զատ, կառոյց նաև՝ «Գոնսէսիոնաններու դրութեամբ» Մինեմա մը, և երեք ուրիշ շէնքեր: Յիշուեցաւ արդին թէ Յոպապէի մէջ Տ. Թորգոմ Ս. Պատրիարք կանգնել տուած էր քարաշէն գեղեցիկ վարժարան մը:

Տ. Թորգոմ Ս. Պատրիարքի իմաստուն գործունէութեան սա թըւումին մէջ ամենէն վերջ կը ներկայացնենք ամենակարենը, պաշտպանութիւնը Հայ Եկեղեցոյ ունեցած դարաւոր իրաւանց Ս. Տեղեաց մէջ: Տ. Թորգոմ Պատրիարք զգաց ի շարս իր բազմապիսի պարտականութեանց՝ նաև իր այս մեծ պարտականութեան կարերութիւնը: Գործ ակցութեամբը Ս. Աթոռոյս Լուսարարապետ Տ. Մելրոպ Արքեպիսկոպոսի, Պատր. Փիմանորդ Տ. Մկրտիչ Արքեպիսկոպոսի և ամբող Միաբանութեան, վառ մնաց սէրը տնօրինական այս սրբավայրերուն հանդէպ: Խնք՝ հակառակ իր տարիքին, և տկարութեան, միշտ ներկայ էր հանդէսներուն: իր սիրելի ներկայութեամբը պատկառելի և վեհ ընծայեց հանդէսները աստուածային պաշտամունքին:

Իրենց խաղաղ և բարուօք ընթացքը շարունակեցին պահել այս շերմ յարաբերութիւնները՝ զորս ունի Հայոց Պատրիարքարանը միւս երկու իրաւակից մեծ հաստատութեանց՝ Յոյն և Լատին պատրիարքարաններու հետ: 1932-ին՝ փոխադարձ համաձայնութեամբ կարելի եղաւ նորոգութիւններ կատարել Ս. Յարութեան Տաճարին՝ իւրաքանչիւր պատրիարքարանին սեպհական մասերուն մէջ: Տ. Թորգոմ Ս. Պատրիարք ձեռնարկեց Ս. Յարութեան քրիստոնէական մեծա-

գոյն սրբավայրին մէջ Հայոցս սեպհական Ս. Գրիգոր Լուսաւորչի տաճարին վերանորոգութեան :

Հինգ տարիէ ի վեր Տ. Թորգոմ Ս. Պատրիարք միւս երկու իրաւակից Պատրիարքարաններու Պետքուն հետ՝ մեծ մտահոգութեան մէջ էր, Ս. Յարութեան և Ս. Ծննդեան Տաճարներու նորոգութեան հարցով։ Երկրաշարժներու հետևանքով, հարիւր տարիներ առաջ կատարուած թերի նորոգութիւններէ, և ժամանակի հոլովումէն, Ս. Յարութեան հոյակապ Տաճարը, ինչպէս մասսամբ նաև Տեղինէ մի Ս. Ծննդեան Տաճարը փլչելու վտանգին ենթարկուած էին։ Հոգատար Կառավարութիւնը, երեք Պատրիարքներու հետ բանակցութեան մտաւ. եւ անոնց հաւանութիւնն առնելով եւ հին պատմական շէնքերու պահպանութեան մասնագէտներ բերելով, մանրակրիստ քննել տուաւ Քրիստոնէութեան այս երկու պատմական մեծ տաճարները։ Քննութեանց արդինքը շատ մտահոգիչ էր, մանաւ անդ Ս. Յարութեան Տաճարի մասին, որ ենթակայ էր փլչելու վտանգին։ Ստիպողական կերպով ամրացումի միջոցներ ձեռք առնուեցան, եւ մօտաւորապէս տարի մը առաջ տաճարը վակութեցաւ հանրութեան առջեւ. Երոպական քաղաքական տախապններուն պատճառաւ Ս. Յարութեան Տաճարին անյետաձգելի գարձած վերաշինութեան շուրջ՝ Կառավարութեան և երեք իրաւակից Պատրիարքարաններու միջն եղած բանակցութիւնները առժամապէս ընդհատուած են։ Նոյն կացութեան մէջ զտնուած են իրաւակից երեք Պատրիարքարանները 1815 թուականին, երբ հրդեհի ճարակ եղած էր Ս. Յարութեան Տաճարը մեծ մասամբ, ու ինդիրը լուծած են իրենց միջոցներովը և իրենց ազգակիցներու մեծամեծ զիհուութիւններովը։ Իր մտադրութիւնն էր այս մասին դիմումներ կատարել Ազգին բոլոր երկելիններուն մօտ։ Հնդկաստանի իր վաղեմի բարեկամներէն Ազն. Պ. Գետրոս կը էտ առաջինը եղաւ իր օժանդակութիւնը բերելու. ինչպէս նաև Եղիպտոսի իր բարեկամներէն՝ փաստաբան Տիար Շաւարշ Սեւյօնքեան. բայց այս սկզբնաւորութիւն մըն էր միայն, և ինդիրը կը մնար իր բոլոր ծանրութեամբ եւ կարեւորութեամբ, ամբողջ Ազգին ուշագրութիւնը իր վրայ հրաւիրելու արժանի։

Այս արագ ուրուազծին մէջ իրաւամբ անկարելի էր խտացնել դէմք մը և զործ մը։ Բաւ է մեզ յայտարարել, որ Տ. Թորգոմ Սրբազն Ս. Աթոռոյ զահը փառաւորող մեծ անուններու շարքին ունի անշնչն ի՞ր ալ յիշատակութիւնը։

Օրհնէնք իր անթառամ յիշատակին։

